

Entrevista a Pauline Black, Cantant de 'The Selecter'

Escrit per Catalina Carmona. La Independent. text i fotos
dimecres, 30 d'octubre de 2013 13:17

Pauline Black va neixer el 23 octubre de 1953, cantant i actriu, el 2011 va escriure el llibre: "Black by Design", és una autobiografia que parla de la seva vida i les seves experiències en el món musical. La Independent la va entrevistar a ella i a l'altre cantant de la seva Banda "The Selecter", **Gaps Hendrickson**. També, Pauline ha format part del moviment "Two Tones" o la segona onada de l'Ska que afegeix rapidesa als ritmes originals de l'estil.

Pauline Black, durant el concert *Iboga Summer Festival*. Foto: Catalina Carmona

Catalina Carmona (C.C.)- Perque has deixidir escriure un livre com Black by Desing?

Pauline Black: (P.B.) - *The Selecter* ha estat fent coses durant molt de temps i vaig sentir que era el moment de veure el *two tones* des de la perspectiva

Entrevista a Pauline Black, Cantant de 'The Selecter'

Escrit per Catalina Carmona. La Independent. text i fotos
dimecres, 30 d'octubre de 2013 13:17

de les dones. Perquè la música Ska, en general, és un molt masculina i orientada. The Selecter és únic en el fet que tenim una dona (Pauline Black) i un home (Gaps Hendrickson) com vocals al front.

Aquesta és una de les raons que em van fer decidir a fer-ho. Hi ha altres llibres, però són tots escrits per homes. Em vaig decidir a fer un llibre des d'una mirada de dona amb una perspectiva de dona. Els *Two Tones* i *The Selecter* és una part de la història. Volia mostrar les meves idees i reflexions sobre la musica que feien.

La gent volia parlar de multiculturalisme quan es va crear el moviment *Two Tones*, hi havia una mirada cap al racisme i el multiculturalisme, diferents tipus de persones de diferents països que viuen costat a costat, i nosaltres volien parlar d'això. I saps? Gaps va arribar a Gran Bretanya quan tenia 12 anys. Havia nascut a Surinam.

Gaps Hendrickson, Cantant de The Selecter. Foto: Catalina Carmona

C.C.-Aprofito que Gaps arriba per demanar-li sobre la barreja de musica que en aquest moment hi havia a Gran Bretanya amb la arribada del Reggae- .

Entrevista a Pauline Black, Cantant de 'The Selecter'

Escrit per Catalina Carmona. La Independent. text i fotos
dimecres, 30 d'octubre de 2013 13:17

Gaps Hendrickson (G.H.) – Jo soc del Carib. El gust musical és diferent, però quan s'uneixen i es barreja amb altres mirades, la màgia de la música canvia, com The Selecter que fa aquesta música molt interessant.

C.C. En el passat, per què The Selecter va decidir ser un grup ?

G.H. - Jo hi era al voltant del 76 al 77. Anava a aquell club anomenat " *Mr Jordans* " un club amb música Reggae . Estava buscant una música diferent, quan ens assabentem de gent que tocava de forma molt bona com

Elvis Costello

, va ser increïble. Mols de nosaltres veníem del Carib i teníem el ritme molt natural.

P. B. - Per a mi, la música punk va ser molt significativa, tenien una certa actitud en el moment, també hi havia grups que tocaven amb gent blanca en la música reggae, **Bob Marley**, per descomptat, tocava la música reggae.

Hi havia un munt de bandes de reggae britànic al voltant. Tot eren grups punks i els agrada el reggae. Era una cosa natural, així que li posaven velocitat al ritme i tenien la classe d'element del punky. Els grups eren un munt d'impuls de determinació i energia.

També hi havia un context on molts joves negres que viuen a la Gran Bretanya, es sentien com si venissin de fora i havien nascut allà. La policia podia arrestar-te i no tenies els teus propis drets.

C.C. -Al mateix temps, als Estats Unis hi havia un moviment molt fort dels Black power i tota la lluita pels drets cívics de les persones afroamericanes. Vosaltres teniu influència d'ells?

P.B. - Jo sento que tenia mes influencia de gent com **Angela Davis**, i cantants com **Nina Simone**

, eren dones molt reconegudes el mon de la música. Durant els anys 60, la seva lluita pels

Entrevista a Pauline Black, Cantant de 'The Selecter'

Escrit per Catalina Carmona. La Independent. text i fotos
dimecres, 30 d'octubre de 2013 13:17

drets era complexa, la gent no solament estava lluitant per el seus drets, sinó també per la seva vida, si eres negre, fins i tot avui en dia als Estats Units és un problema. Hi ha un president negre, però és perillós ser negre al carrer. Jo vaig escoltar molt sobre el moviment *Black Power*, però jo era massa jove per ser- hi.

Desafortunadament encara hi ha una mica de racisme.

C.C- Al Concert que van realitzar a Xàbia, a València, durant el festival 'Iboga Summer Festival', van parlar al escenari de la Crisis. Ara mateix tenim uns representats polítics que no estan fent canvis per la majoria de la població i la crisis sobre tot a l'Estat espanyol ens continua afectant. Que en penseu d'això?

PB - Crec que la gent ha de reunir-se i decidir qui serà el líder. No és només aquí. Es tracta d'un problema mundial. Nosaltres els vam elegir perquè se suposava que ens representaven. Però penso que la gent treballadora te que reflexionar i escollir bé els seus líders i si no n'hi ha cap de disponible, trobar alguna persona que pugui fer bé el seu treball.

Però la gent té por en aquests dies. Tenim molt poder en aquesta època, tenim la xarxa social. La gent comença a aprendre, comença a veure-hi.

A Anglaterra tenim un govern conservador, tenim mes escoles privades, i en realitat als polítics no els importes. Vull dir que ells donen diners als bancs. No donen diners a la gent, així, som nosaltres que patim, bàsicament ens han robat.

Entrevista a Pauline Black, Cantant de 'The Selecter'

Escrit per Catalina Carmona. La Independent. text i fotos
dimecres, 30 d'octubre de 2013 13:17

C.C.- Que ha canviat en la vostra manera de veure el món i la música des que van començar?

PB – Crec que estem més interessant en les idees que promouen el multiculturalisme, volem cantar més sobre la gent unida que sobre la gent dividida. Les circumstàncies han canviat, però la paraula produeix canvis. I també tenim més oportunitats per moure al voltant del món. Anem a Austràlia. Anirem al Estats Units a l'abril, anirem a Canada, tenim molts viatges per endavant.

C.C. -Hem vist que Paulina es una dona molt forta i per a les dones és un exemple. Pensa que les dones tenim més problemes per convertir-se en dones musiques?

P.B. -Hi ha més dones en la música que en els meus dies, les dones han de prendre la seva feina seriosament. Penso que no és el més difícil ser una músic de sexe femení o ser músic home, vull dir, has de fer el que vols. Però has de treballar amb homes que et vegin com una persona més del grup i valorin el teu treball.

També si vols ser una escriptora o fer qualsevulla activitat artística, has de creure en les teves pròpies idees i en la forma en que et presentes a tu mateixa a l'escenari.

G.H. -Jo penso que has de creure en tu mateixa, tenir confiança en les coses que fas.